

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X KADENCJA**

Warszawa, dnia 7 stycznia 2020 r.

Druk nr 32

**Pan
Tomasz GRODZKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 84 ust. 1 Regulaminu Senatu wnoszę projekt uchwały
w sprawie słów Prezydenta Federacji Rosyjskiej.

(-) Gabriela Morawska-Stanecka

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

w sprawie słów Prezydenta Federacji Rosyjskiej

Senat Rzeczypospolitej Polskiej wyraża głęboki sprzeciw wobec podejmowanych przez Prezydenta i inne władze Federacji Rosyjskiej prób rozpowszechnienia w międzynarodowej opinii publicznej kłamliwych sformułowań, jakoby Polska współpracowała z III Rzeszą i była współodpowiedzialna za wybuch II wojny światowej – wojny, która przyczyniła się do spustoszenia nie tylko naszego kraju, lecz również Europy i świata, śmierci wielu milionów ludzi, i doprowadziła do tragedii Holokaustu, czystek etnicznych, przesiedleń, zniszczeń i ludzkich tragedii. Rozpowszechnianie tych fałszywych informacji przez Prezydenta Władimira Putina i inne władze Federacji Rosyjskiej stanowi próbę rozgrzeszenia Federacji Rosyjskiej, uznającej się za spadkobierczynię Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, z jej aktywnego udziału w latach 1939-1941 w działaniach wojennych po stronie faszystowskich Niemiec.

Działania Prezydenta Federacji Rosyjskiej wymagają sprzeciwu nie tylko dlatego, że zafałszowują historię, a ofiary tej największej w dziejach ludzkości wojny kreuje się na sprawców, lecz przede wszystkim dlatego, że rosyjska polityka historyczna od lat zmierza do wmówienia własnemu społeczeństwu, że wojna rozpoczęła się dopiero w czerwcu 1941 roku, od napaści III Rzeszy na Związek Radziecki.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej wyraża sprzeciw wobec prób negowania faktu, uznanego w publicznych deklaracjach Prezydenta Rosji Borysa Jelcyna w 1993 r. i Premiera Rosji Władimira Putina w 2010 r. podczas ich wizyt w Polsce, że początkiem drugiej wojny światowej była agresja III Rzeszy na Rzeczpospolitą Polską w dniu 1 września 1939 roku. Do ataku na Polskę – wbrew zawartemu w 1932 r. przez Polskę i Związek Radziecki Paktowi o nieagresji – dołączył w dniu 17 września 1939 r. Związek Socjalistycznych Republik Sowieckich, wypełniając w ten sposób postanowienia zawartego w dniu 23 sierpnia 1939 r. traktatu, zwanego Paktem Ribentropp – Mołotow, a potwierdzonego w Moskwie w dniu 28 września 1939 r. przez Józefa Stalina i Joachima von Ribbentropa. Traktat ów był sojuszem militarno-politycznym dzielącym Europę na niemiecką i radziecką strefę wpływów.

Jego bezpośrednim efektem był dokonany w dniu 17 września 1939 r. radziecki najazd na Polskę – pierwsze państwo, które stawilo zbrojny opór hitleryzmowi – i rozbiór Polski, w wyniku którego 51% przedwojennego obszaru Polski zagarnął, w konsekwencji sojuszu z III Rzeszą, Związek Sowiecki.

Stanowczo potępiając dokonanie przez II Rzeczpospolitą Polską haniebną aneksji terytorium Zaolzia, należącego do zniszczonego przez III Rzeszę w 1938 r. Państwa Czechosłowackiego, Senat Rzeczypospolitej Polskiej sprzeciwia się próbom fałszowania historii przez Prezydenta Rosji i uznania Polski za współodpowiedzialną za wybuch II wojny światowej.

Prezydent Rosji przemilcza fakt, że napaść III Rzeszy na Polskę w dniu 1 września 1939 r. była konsekwencją odrzucenia przez Rzeczpospolitą Polską nie tylko kierowanych przez III Rzeszę pod adresem Państwa Polskiego roszczeń terytorialnych i politycznych, lecz także odrzucenia niemieckiej propozycji dołączenia do skierowanego przeciwko Związkowi Socjalistycznych Republik Radzieckich polityczno-militarnego Paktu Antykominternowskiego. Fałszując pamięć historyczną dotyczącą wybuchu II wojny światowej, Prezydent Rosji stara się ponadto zatrzeć pamięć o zbrodniach, jakich ZSRR, po najeździe na Polskę, dopuścił się na Polakach: około 22 tysiące polskich żołnierzy, którzy – zgodnie z rozkazem władz II Rzeczypospolitej – nie podjęli walki zbrojnej z agresją wojsk radzieckich na terytorium państwa polskiego we wrześniu 1939 r., zostało zamordowanych przez sowiecki aparat państwowy m.in. w Katyniu, Charkowie, Twerze, Kijowie i Mińsku. W latach 1939-1941 władze Związku Radzieckiego przeprowadziły cztery wielkie deportacje ludności polskiej w głąb ZSRR. Szacuje się, że w wyniku tych działań dotychczasowe miejsce zamieszkania przymusowo musiało opuścić nawet milion polskich obywateli. Jeńcy wojenni trafiali do obozów pracy i obozów koncentracyjnych. Pod koniec listopada 1939 roku w sowieckich obozach znajdowało się ok. 170 tysięcy polskich jeńców w 139 obozach, z czego 90 znajdowało się na okupowanym przez wojska radzieckie obszarze państwa polskiego. Liczbę zaginionych polskich jeńców na terenie ZSRR, których los nie został dotąd wyjaśniony, określa się na ok. 100 tysięcy. W ramach, jak to określano, odpowiedzialności zbiorowej, co było stałym elementem radzieckiej polityki, organizowano masowe aresztowania, w wyniku których aresztowano 110 tysięcy osób, z których część została zamordowana. 150 tysięcy Polaków zostało przymusowo wcielonych do Armii Radzieckiej. Działania te były bezpośrednią kontynuacją polityki Józefa Stalina jeszcze sprzed wybuchu

wojny: w ramach „Operacji Polskiej” zorganizowanej na rozkaz Ludowego Komisarza Spraw Wewnętrznych ZSRR nr 00485 z dnia 11 sierpnia 1937, w latach 1937-1938 skazano (według dokumentów NKWD) blisko 140 tysięcy osób, z czego ponad 111 tysięcy zamordowano strzałem w tył głowy. Była to operacja czystek etnicznych wymierzonych w Polaków będącymi obywatelami ZSRR.

Nie można przy tym zapominać, że największymi ofiarami zbrodniczej polityki władz ZSRR byli sami obywatele Związku Sowieckiego, w tym miliony mieszkańców Ukrainy podczas Wielkiego Głodu, ofiary Wielkiej Czystki, czy też powracający z niewoli niemieckiej byli jeńcy wojenni będący obywatelami ZSSR.

Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich dołączył do koalicji antyhitlerowskiej dopiero wówczas, gdy sam – w czerwcu 1941 r. – został napadnięty przez hitlerowską Rzeszę.

Jesteśmy winni przyszłym pokoleniom pamięć o tym, kto był agresorem, a kto ofiarą. Nie ma naszej zgody na zakłamywanie historii i zwolnienie z odpowiedzialności tych, którzy wydawali wyroki na polskich obywateli różnych narodowości. Tych, którzy doprowadzili do największej spowodowanej przez człowieka tragedii w historii ludzkości, zmuszając naszych rodaków do przeżywania piekła na ziemi. Wyrażamy swój stanowczy sprzeciw zarówno wobec słów Prezydenta Federacji Rosyjskiej, jak i wobec szkalującej Polskę polityki historycznej, prowadzonej przez Rosję.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.